

Kaplica św. Eliasza w Kaniukach

Jak wspominaliśmy w części ogólnej, źródła historyczne i miejscowa tradycja potwierdzają istnienie w średniowieczu cerkwi w Kaniukach. Była ona prawdopodobnie pod wezwaniem św. Eliasza, dzień jego święta przetrwał bowiem przez wieki jako czas tradycyjnych obchodów pól.

Dopiero pod koniec XX wieku, gdy w Kaniukach pozostała już dosłownie garstka wiernych, u mieszkańców dojrzała myśl odbudowy własnej świątyni. Początkowo sugestia proboszcza, aby z zamkniętego sklepu urządzić kaplicę, nie była brana pod uwagę. Z czasem została jednak zaakceptowana przez grupę inicjatywną. Mieszkańcy dobrowolnie zaczęli zbierać składki. Wybrany komitet aktywnie organizował budowę. Zakupiono blachę, nadleśnictwo bezpłatnie wydzieliło drewno. Do pracy włączyli się wszyscy mężczyźni. Uregulowano również sprawę własności gruntów pod kaplicą (0,0543 ha to własność parafii).

Już w Wielkim Poście 1998 r. w nowej kaplicy odbyła się spowiedź i *pryczastie*. Na paschę odprawiono pierwszą wieczernię. Do sierpnia kaplicę urządzono na tyle, że w dniu tradycyjnych obchodów na św. Eliasza odśłużono tu pierwszą Św. Liturgię.